

Kunstig intelligens: Klimaendringer er naturlige

Ole Henrik Ellestad *

Basert på kun vitenskapelige artikler konkluderer kunstig intelligens at klimavariasjonene primært er naturlige. CO₂-hypotesen beregnet med IPCCs modeller og deres justeringer av temperatur og solinnstråling taper 'kampen' mot naturlige variasjoner og originaldata. Grok 3 betas KI-analyse uten føringer viser at det kan utarbeides konsistente, vitenskapelige vurderinger når grunnlaget er vitenskapelige artikler. Det er ingen konsensus, og naturlige variasjoner dominerer konklusjonene. Men vil man påvirke resultatet er det bare, som med dagens beregningsmodeller, å styre programmet og prøve seg frem til man «lykkes».

Framhevet bilde: Ophavsrettsbeskyttet

Grok 3 beta kan utarbeide vitenskapelige artikler

En analyse med kunstig intelligens (KI) utført med systemet Grok 3 beta viser at [programmet kan utarbeide en vitenskapelig artikkel](#). Programmet var uten føringer og fant selv frem til et 1000-talls artikler publisert i vitenskapelige journaler med ulike typer data og rimelig jevn fordeling av pro et contra artikler [om en gitt problemstilling](#). Etter nærmere selvstendige vurderinger ble det presentert en akseptabel vitenskapelig fremstilling, tilhørende vitenskapelige argumenter og konklusjoner. Derfor står systemet oppført som førsteforfatter.

Hele cluet ligger i at systemet rettes mot den vitenskapelige litteratur og tilhørende materiale, og får arbeide fritt innen den rammen. Som omtalt i [KlimaNytt 356](#), kan man ved å rette programmet mot et subjektivt utgangspunkt med begrenset materiale styre resultatet mot ønsket konklusjon. Et slikt eksempel vil være å rette grunnlaget mot f.eks. klimaomtale i norsk presse eller fra de myndighetsfinansierte fagmiljøer som åpenbart bare ville vurdert IPCC-leirens resultater. Derfor vurderes Grok 3 betas prosedyre nærmere i senere avsnitt.

Grok 3 beta viser også at det er ingen «klimakonsensus» slik det formidles i offentlig debatt. Det er velkjent også fra [tidligere analyser av](#)

[artiklene](#). Grok 3 beta har valgt over 500 artikler i «peer reviewed» journaler for hver av partenes hovedsyn på helt sentrale punkter i klimaforskningen som grunnlag for videre bearbeiding. Grok 3 beta har vurdert at skeptikernes artikler veier tyngre ut ifra vitenskapelige kriterier knyttet til observasjoner versus IPCCs justerte data og modeller.

Resultater om klimavariasjoner

Det er slående at det balanserte review-arbeidet fritt for initiale føringer konvergerer til konklusjoner som [underminerer IPCCs antropogene konklusjoner](#) på helt sentrale tema. Hovedkonklusjonene er:

1. Karbonsyklus dominans: IPCC finner antropogene CO₂-utslipp i atmosfæren på 10 Gt (karbon) per år (Sabine et al), mens arbeider fra skeptikere (Koutsoyiannis, Harde) viser at denne 4 % andelen er dominert av naturlige flukser (230 GtC per år) med hurtig absorpsjon i 'reservoarer' (3-4 års oppholdstid versus IPCCs på +120 år). Stabile 13C/12C forhold gir liten langtidspåvirkning.

2. Modellene til IPCC feiler: IPCCs ledende arbeider (Hausfather) fremhever CMIP-modellenes preferanser, mens skeptikernes arbeider (McKittrick&Christy) avslører systematisk for høye CMIP-estimer (der R2 er nær null (minimal sammenheng) mot satellitt temperaturer, UAH) og ikke er i stand til å fange opp naturlige variasjoner slik også sentrale databaser (USCRN) uventet viser.

3. Kausalitets reversering: IPCCs sentrale paleoklimatiske data knytter CO₂ til oppvarming (Petit et al.), men nyere studier (Koutsoyiannis, Humlum) viser en forsinkelse av CO₂-endring på 6-12 måneder i moderne tid og 800 år i paleodata. Temperaturen driver CO₂, og IPCC-modellene kan ikke gjenskape det.

4. Solas betydning – alternativer: IPCCs benytter de laveste variasjoner av total solinnstråling (TSI) (ref, 1, SCC). Det utfordres av Soon et als 27 ulike

rekonstruksjoner fra de foreliggende observasjoner. De høyere verdier forklarer 50-100 % av oppvarmingen sammenlignet med justerte data som av GISS og NOAA justeres til overdrevent høye verdier.

5. Dataintegritet: IPCC-kretsens homogenisering (M. Mann, GISS) skaper et oppvarmings-signal. Men Connolly og Soon viser at rådata fra fjerntliggende steder (USHCN ved 12.2 °C) ikke har denne trenden som da blir en justeringsbias.

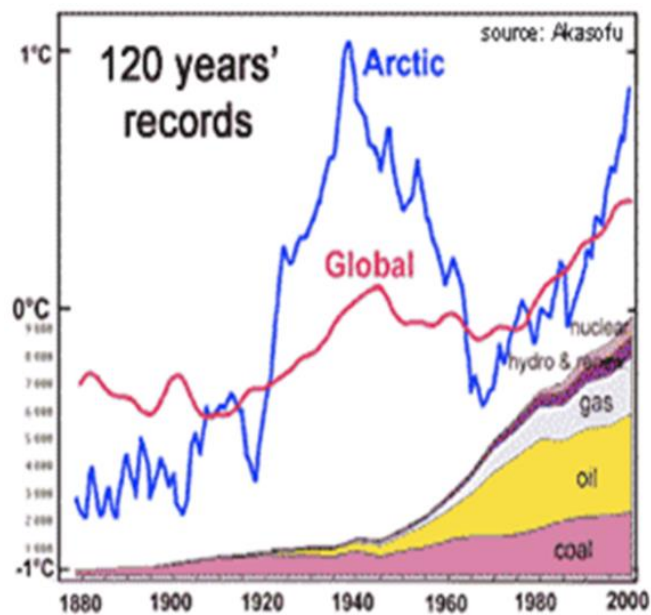
Vurdering av Grok 3 betas arbeid

Grok 3 beta søkte i en stor datamengde uten noen forhåndshypotese og endte opp med en basis på rundt 1000 relevante «peer review» artikler opp til 25. mars 2025, jevnt fordelt mellom pro et contra. Den var også innom IPCC-rapport AR6 fra 2021. Dette er basisen hvorfra programmet finner fram til de sentrale tema som er beskrevet i ovenstående fem punkter. Basert på dette ender den opp med å referere til 44 artikler og 3 databaser som ble valgt fordi de representerer funnene for de fem punktene på en presis måte. Også her er halvparten IPCC-relaterte synspunkter. De 5 hovedpunktene som Grok 3 beta adresserer er nøkkelpunkter i IPCCs CO₂-hypotese om klimavariasjoner.

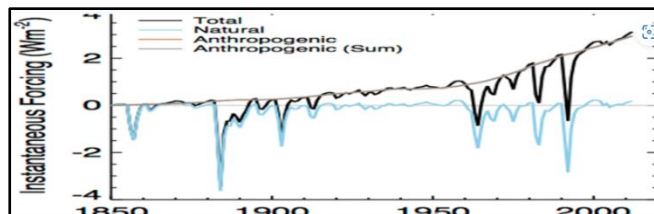
Arbeidet nedvurderer IPCCs benyttede Bern-modell for CO₂-syklusen og lange oppholdstider for CO₂ i atmosfæren. Likeledes PMOD-modellen for solinnstråling som er detronisert i forhold til de 27 andre mulighetene som det foreligger data for. Prioritering av dataserier som er «homogenisert» får heller ikke aksept. **Grok 3 beta har åpenbart oppfattet den påfallende forskjellen mellom urbaniserte og rurale områder og prioritert sistnevnte som de riktige sammen med satellittmålingene.** Men viktigst er manglende aksept for beregningsmodellene som forskere, politikere, medier og organisasjoner til stadighet trekker frem som bevis og hauser opp selv om det langt inne i IPCC-rapportene er topp fagfolk som gir uttrykk for mangler og begrensninger. De har, som Grok 3 beta formidler, for høye verdier for CO₂-effekten og beregner dårlig effekten av skyer.

Grok 3 beta har ikke gått nærmere inn i klodens naturlige sykliske variasjoner, sannsynligvis fordi det finnes lite IPCC-publikasjoner om det. Men konklusjonene stemmer med resultater fra godt aksepterte kilder og forskere. Global temperaturer

1880-2000 (rødt, HadCru 3) og temperaturen i Arktis (blått, Akasofu) har ingen sammenheng med antropogene utslipp som er vist til høyre i Figuren (Oak Ridge Lab.). Antropogene utslipp var meget beskjedne frem til 1950 og allerede før de begynte å øke nevneverdig gikk temperaturen ned. Det er enighet om at temperaturvariasjonene i Arktis er kraftigere enn globalt, men åpenbart ikke forårsaket av CO₂-utslipp.

Nederste delen av kurven viser IPCC-modellenes mangler ved at de nevnte entydige utslag i 1930-årene ikke kan beregnes (G Schmidt, GISS 2018). Avkjølingstopper skyldes vulkaner.

Konklusjon

Grok 3 betas KI-analyse uten føringer viser at det kan utarbeides konsistente, vitenskapelige vurderinger når grunnlaget er vitenskapelige artikler. Det er ingen konsensus, og naturlige variasjoner dominerer konklusjonene. Men vil man påvirke resultatet er det bare, som med dagens beregningsmodeller, å styre programmet og prøve seg frem til man «lykkes».